

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z powództwa Syndyka Bank S.A. w upadłości z siedzibą w W.

przeciwko M. B., G. Ś. oraz B. Ś.

o zapłatę

na skutek skargi nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z 20 października 2017 r., sygn. VI Nc-e 1645798/17,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 marca 2024 r.,

w przedmiocie wniosku powoda o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z 1 lutego 2024 r., II NSNc 268/23,

- 1. odrzuca wniosek;**
- 2. nakazuje zwrócić ze środków Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego na rzecz Syndyka Bank S.A. w upadłości z siedzibą w W. kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty uiszczonej od wniosku, pomniejszonej o kwotę równą opłacie minimalnej.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 1 lutego 2024 r. Sąd Najwyższy zawiesił postępowanie na podstawie art. 174 § 1 pkt 4) k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U.

2023 r., poz. 1093 ze zm.), sygn. akt II NSNc .../23, wezwał Syndyka masy upadłości Bank S.A. w upadłości z siedzibą w W. do udziału w sprawie na podstawie art. 174 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. 2023 r., poz. 1093 ze zm.) oraz na podstawie art. 180 § 1 pkt 5) litera b w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 95 pkt 1 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. 2023 r., poz. 1093 ze zm.) podjął postępowanie z udziałem po stronie powodowej Syndyka Bank S.A. w upadłości z siedzibą w W.

13 lutego 2024 r. pełnomocnik Syndyka masy upadłości Bank S.A. w upadłości z siedzibą w W. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia ww. postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu, a wyjątki muszą być wyraźnie wskazane w ustawie. Katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest przy tym ściśle limitowany (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z 27 kwietnia 2017 r., I PZ 2/17; z 18 maja 2022 r. I NO 5/22). Również Trybunał Konstytucyjny zwracał uwagę, że w świetle konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego, ogólna zasada niezaskarżalności orzeczeń wydawanych przez Sąd Najwyższy, uwarunkowana jest modelem funkcjonowania Sądu Najwyższego w systemie organów władzy sądowniczej (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 października 2015 r., SK 63/12).

Stosownie natomiast do art. 357 § 2¹ k.p.c. postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu, i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia.

Skarżący objął wnioskiem o uzasadnienie w całości postanowienie wydane przez Sąd Najwyższy o zawieszeniu postępowania w następstwie ogłoszenia upadłości strony, wezwaniu do udziału w sprawie syndyka masy upadłości oraz podjęciu postępowania z udziałem tego syndyka w miejsce upadłego, które to

postanowienie w całości nie podlega uzasadnieniu albowiem nie przysługuje na nie środek odwoławczy.

Wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia podlegał w rezultacie odrzuceniu (art. 357 § 2¹ zdanie drugie w związku z art. 391 § 1 zdanie pierwsze i art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 95 pkt 1 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym).

Na marginesie zauważyć należy również, że pełnomocnik Syndyka nie udokumentował należycie swojego umocowania. Przede wszystkim bowiem do wniosku dołączono jedynie kopię dokumentu pełnomocnictwa udzielonego adw. M. B. Poświadczenie tego dokumentu przez adw. T. C. nie może zaś zostać uznane za skuteczne z dwóch powodów. Po pierwsze stosownie do art. 89 § 1 k.p.c. adwokaci mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa, nie zaś pełnomocnictwa udzielonego innej osobie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lutego 2022 r., I CSK 234/22). Wyjątkowo dopuszcza się w orzecznictwie możliwość uwierzytelnienia przez pełnomocnika substytucyjnego dokumentu pełnomocnictwa głównego (zob. np. postanowienia: Sądu Najwyższego z 6 lutego 2013 r., V Cz 165/12), nie mniej jednak taka sytuacja nie występuje w niniejszej sprawie. Po drugie zaś również klauzulę poświadczenia przedłożono do akt jedynie w kopii.

W punkcie drugim zarządzono zwrot opłaty uiszczonej od wniosku o uzasadnienie na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1) lit. b) w zw. z art. 79 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz.1144).

[JW]

(r.g.)